

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/143/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317215288
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4317215288.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábřeží 8/A, IČO: 50 094 297, zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábřeží 8/A, IČO: 47 232 471, proti žalovanému: M. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. B., D. 8, o zaplatenie 4459,23 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice z 3. mája 2019 č. k. 8Csp/299/2017-124 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa od žalovaného domáhal zaplatenia pohľadávky, ktorú mal nadobudnúť zmluvou o postúpení pohľadávky č. I/2018 zo dňa 06. 08. 2018 uzatvorenou s právnym predchodcom žalobcu - P. banka a. s., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábřeží 4, IČO: 31340890. Právne vec odôvodnil poukazom na ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 524 ods. 1 a 2, § 525 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), § 1 ods. 1 a 2, § 9 ods. 1 a 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), § 497 Obchodného zákonníka, § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej aj „ZoB“).

2. Dôvodil, že právny predchodca žalobcu - P. banka a. s. a žalovaný uzavreli dňa 14. 07. 2014 zmluvu o úvere "dobrá pôžička", na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 4500 eur, ktorý mal byť splatený formou 120 mesačných splátok s tým, že konečná splatnosť úveru bola dojednaná 15. 07. 2024. Výška mesačnej splátky bola dohodnutá v sume 105 eur, úroková sadzba bola dohodnutá 23,90 % ročne, RPMN 26,70 % ročne a priemerná RPMN na trhu bola 17,94 % ročne. Celková čiastka úveru, ktorú mal žalovaný zaplatiť bola dohodnutá vo výške 11562,22 eura. Dátum prvej platby bol dojednaný 15. 08. 2014, pričom splátky mali byť splatné k 15. dňu v mesiaci. Súčasťou takejto úverovej zmluvy boli aj obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, všeobecné obchodné podmienky, ako aj sadzobník poplatkov. Listom zo dňa 14. 04. 2015 mal právny predchodca žalobcu žalovaného upozorniť, že ku dňu 13. 04. 2015 je pohľadávka viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 452,38 eura a preto ho vyzval na úhradu tejto sumy v lehote 15 dní od doručenia tejto výzvy. Dňa 30. 04. 2015 vyzval právny predchodca žalobcu na úhradu dlžnej sumy žalovaného, a to vo výške 5009,59 eura, pričom ju vyhlásil zároveň za predčasne splatnú v celom rozsahu a to k 30. 04. 2015. Táto výzva bola doručená žalovanému dňa 11. 05. 2015 (doručenka na č. I. 20). Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 06. 08. 2018 v spojení s prílohou č. 1 k zmluve o

postúpení pohľadávok zistil, že pohľadávka, ktorú mal právny predchodca žalobcu - P. banka a. s. voči žalovanému vo výške istiny 4459,23 eur s príslušenstvom, bola postúpená na žalobcu. Zastal názor, že predmetný právny vzťah je vzťahom spotrebiteľským, pretože právny predchodca žalobcu ako podnikateľský subjekt uzavrel so žalovaným formulárovú zmluvu, na základe ktorej jej poskytol finančné prostriedky z titulu úveru. Právny predchodca žalobu konal pri uzatváraní takejto zmluvy v zmysle predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný neuzatváral zmluvu o úvere v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti alebo povolania. Pri posudzovaní dôvodnosti podanej žaloby skúmal, či žalobcovi svedčí právo, ktorého sa domáha, t.j. či je nositeľom hmotného práva, ktoré je predmetom sporu (aktívna vecná legitímácia) a či žalovaný je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorá zodpovedá právu, ktorého sa žalobca domáha (pasívna vecná legitímácia). V spore nemal žalobcom za preukázané, že by právny predchodca žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách žalovanej doručoval výzvu na zaplatenie omeškaného peňažného záväzku - výzva na splatenie dlžnej časti úveru sa nachádza v spise č. I. 16, žalobca však doručenkou podpísanú žalovaným k predmetnej výzve súdu nepredložil, bol predložený podací hárok Slovenskej pošty, a. s. (č. I. 17,18), ktorý nepovažoval za doklad, z ktorého by vyplývalo, že výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 14. 04. 2015 bola žalovanému doručená do jeho dispozičnej sféry. Pričom doručenie do dispozičnej sféry žalovaného je z hľadiska posúdenia platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky dôležité, nakoľko až keď sa táto výzva dostane do sféry dispozície dlžníka a tento napriek tomu je v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 dní, až potom je pohľadávka banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách spôsobilá na postúpenie. Dovtedy takáto pohľadávka nemôže byť postúpená. Preto žalobcu vyzval dňa 08. 01. 2019 podľa § 150 CSP na doplnenie skutkových tvrdení ohľadom splnenia podmienok na postúpenie žalovanej pohľadávky v zmysle zákona o bankách. Keďže v konaní preukázané platné doručenie výzvy žalovanému nebolo, preto vychádzal z toho, že nebola splnená podmienka nevyhnutná pre platnosť postúpenia pohľadávky bankou a Zmluva o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 06. 08. 2018 je neplatná, čoho následkom je absencia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní. V závere rozsudku uzavrel, že nemal preukázané - 90 kalendárnych dní omeškania žalovaného po vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky a platne doručení výzvy banky adresovanú dlžníkovi, žalovanému, upozorňujúcej ho na omeškanie, preto z dôvodu nepreukázania aktívnej legitímácie žalobcu v spore žalobu zamietol.

3. Rozhodnutie o trovách konania právne oprel o ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP a v spore úspešnému žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania z dôvodu, že mu v konaní žiadne trovy nevznikli, ani si žiadne neuplatnil.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca a domáhal sa jeho zrušenia, alternatívne jeho zmeny a vyhovenia žalobe. Odvolanie oprel o odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Zvýraznil, že postup v súlade s ustanovením § 565 OZ je jednostranným adresovaným úkonom veriteľa, ktorého účinky sú podmienené tým, že dôjde dlžníkovi v súlade s ustanovením § 45 ods. 1 OZ a v konaní doložil ako prílohu návrhu na vydanie platobného rozkazu aj upozornenie predchodcu žalobcu týkajúcu uplatnenia dlžnej časti úveru a podací hárok o jeho odoslaní, ktorý potvrdzuje odoslanie upozornenia žalovanému, čo jednoznačne potvrdzuje splnenie podmienky vo vzťahu k možnosti platného postúpenia pohľadávky. Napadnutý rozsudok považoval za nepreskúmateľný, pretože súd prvej inštancie bližšie nešpecifikoval, ako dospel k svojmu záveru, nakoľko z predložených dôkazov nemohol vyvodiť záver, ku ktorému dospel. Tvrdil tiež, že konajúci súd ho nevyzval na preukázanie tvrdení, ktoré tvoria odôvodnenie rozsudku, aby doplnil svoje podanie o skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej, a preukázanie podmienok nevyžadoval, preto nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zvýraznil, že ak doporučený list nie je možné doručiť z dôvodu nezastihnutia adresáta alebo oprávneného prijímateľa, poštový doručovateľ zanechá písomné oznámenie o jeho uložení na pošte. Mal teda za to, že bola splnená podmienka dôjdenia výzvy na splatenie dlžnej časti úveru žalovanému. Zásielka bola doručovaná na poslednú známu adresu žalovaného. Svoje tvrdenie argumentačne podporil odkazom na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/216/2018. Tiež poukázal na znenie všeobecných obchodných podmienok účinných v čase uzavretia zmluvy, kde je jednoznačne uvedené, kedy sa považuje zásielka za doručení: „Pri doručovaní písomností v poštovom styku sa písomnosti považujú za doručení v tuzemsku tretí deň a v cudzine siedmy deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší termín doručenia, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo zásielka sa vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, Banka zasiela písomnosti v poštovom styku vo forme obyčajnej listovej zásielky.“ Zvýraznil, že ak by právna úprava v otázke doručovania listín pri

jednotlivých právnych úkonoch vychádzala z právneho názoru, že dôjdenie zásielky možno považovať iba za moment jej reálneho prevzatia, nepoctiví dlžníci by sa úmyselne vyhýbali prevzatíu takýchto listín, čo by malo za následok nemožnosť vykonania niektorých právnych úkonov a tak by im bola poskytnutá neoprávnená výhoda nad rámec poctivého obchodného styku alebo by sme to mohli vnímať ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Ďalej prezentoval názor, že aktívna vecná legitímácia pri súdnom vymáhaní postúpenej pohľadávky svedčí postupníkovi, t. j. žalobcovi, od momentu účinnosti cesie resp. od postúpenia pohľadávky. Zvýraznil, že v súlade s výkladom daného zákonného ustanovenia § 526 OZ postupoval aj postupník, teda došlo k splneniu notifikačnej povinnosti a preukázaniu oprávneného nároku na plnenie žalobcu zo strany žalovaného.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie proti rozhodnutiu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že pôvodný žalobca sa domáhal zaplata sumy 4459,23 eur s príslušenstvom od žalovaného na tom skutkovom základe, že so žalovaným uzavrel dňa 14. 07. 2014 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, neoddeliteľnou súčasťou ktorej boli Obchodné podmienky pre úver a Všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov. Na základe tejto zmluvy mu poskytol peňažné prostriedky v sume 4500 eur, pričom žalovaný sa zaviazal vrátiť istinu a zaplatiť úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v listine Aktuálny stav úveru k 31. 10. 2017. Keďže žalovaný neplnil úver riadne a včas, v dôsledku čoho sa dostala do omeškania, a preto ho právny predchodca žalobcu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyzval na zaplata dlžnej sumy a vyhlásil dňa 30. 04. 2015 úver za predčasne splatný. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve nezaplatil dlžnú pohľadávku. Dlžná suma tak predstavuje istinu vo výške 4459,23 eur, dlžné úroky z istiny do 31.10.2017 vo výške 3737,10 eura, zmluvný úrok vo výške 23,90 % ročne zo sumy 4459,23 eura od 01.11.2017 do zaplata, poplatok vo výške 49,65 eura, ako aj zákonný úrok z omeškania. Uznesením zo dňa 16. 10. 2018 č. k. 8Csp/299/2017-91 súd prvej inštancie vyhovel návrhu, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu, vstúpila spoločnosť R Collectors s.r.o. so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, IČO: 50 094 297. Súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu, že žalobca nie je aktívne vecne legitímovaný, pretože v konaní nebolo preukázané platné doručenie výzvy žalovanému a teda nebola splnená podmienka nevyhnutná pre platnosť postúpenia pohľadávky bankou a Zmluva o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 06.08.2018 je neplatná. Odvolací súd sa s takýmto právnym posúdením plne stotožňuje a ako na vecne správne poukazuje bez toho, aby opakoval výsledky dokazovania (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie v intenciách vo veci riadne zistil skutkový stav a vec správne posúdil i po právnej stránke. Nakoľko odvolací súd sa plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, využijúc postup podľa § 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Na potvrdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vyčerpávajúce, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednáwanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, z ktorých vyvodil svoje právne závery a tieto i primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká

aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobca sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu zamietol.

10. Na tomto mieste odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že zmluva medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným má povahu spotrebiteľskej zmluvy. Predmetná skutočnosť nebola v konaní ani sporná. Vzhľadom na spotrebiteľskú povahu uzavretej zmluvy, ktorej predmetom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru poskytnutého veriteľom spotrebiteľovi, právny vzťah účastníkov zmluvy sa spravuje zák. č. 129/2010 Z. z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí spĺňať zákonom predpísané náležitosti uvedené v § 9 zák. č. 129/2010 Z. z.; tieto náležitosti regulujú formálnu i obsahovú stránku zmluvy a vzhľadom na zvýšený záujem na ochrane spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, je nedodržanie kľúčových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere sankcionované v zmysle § 11 zák. č. 129/2010 Z. z.

11. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, teda či žalobca je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana sporu subjektom práva a strana na opačnej procesnej strane je subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom sporu, sa v civilnom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť stranou, resp. účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004). Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru o absencii aktívnej legitímácie na strane žalobcu, keď síce predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 24. 03. 2011, ale nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre postúpenie predmetnej pohľadávky pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s. voči žalovanému ako dlžníkovi

12. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

13. Podľa § 525 ods. 1 OZ, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

14. Podľa § 525 ods. 1, 2 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

15. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných

záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

16. Z ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „v ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou“. Banka je v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru po doručení výzvy dlžníkovi, za podmienok stanovených v Zákone o bankách alebo v zmluve o úvere, prípadne od nej odstúpiť v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami. Rozborom ust. § 92 ods. 8 bankového zákona treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky, z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac, než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku, zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/26/2017). Súd prvej inštancie bol toho názoru, že žalobca žalobou uplatnenú pohľadávku nenadobudol z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok na jej platné postúpenie a nie je na jej uplatnenie v spore aktívne vecne legitimovaný, pretože neuniesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania svojej aktívnej vecnej legitimácie v spore z dôvodu, že nepreukázal, že žalovanému bola platne doručená výzva banky upozorňujúca ho na omeškanie. Odvolací súd sa s týmto názorom súdu prvej inštancie plne stotožňuje. Pokiaľ ide o upozornenie podľa § 53 ods. 9 OZ tak zákonodarca má na mysli adresovanú písomnosť, ktorá sa musí nevyhnutne dostať do sféry dispozície spotrebiteľa a z ktorej obsahu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu 53 ods. 9 OZ a jednak výslovne upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva dodávateľa podľa § 565 OZ. Súd prvej inštancie žalobcu i vyzval dňa 08. 01. 2019 podľa § 150 CSP na doplnenie skutkových tvrdení ohľadom splnenia podmienok na postúpenie žalovanej pohľadávky v zmysle zákona o bankách, ktorá výzva mu bola doručená dňa 10. 01. 2019 a žalobca na uvedenú výzvu súdu prvej inštancie nereagoval.

17. Keďže v konaní žalobca nepreukázal platné doručenie výzvy banky upozorňujúcej žalovaného na jeho omeškanie, a preto súd prvej inštancie správne vychádzal z toho, že nebola splnená podmienka nevyhnutná pre platnosť postúpenia pohľadávky bankou a Zmluva o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 06.08.2018 je neplatná. Následkom neplatnosti tejto zmluvy je absencia aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní. Predložený podací hárok Slovenskej pošty, a. s. (č. I. 17, 18) nie je dokladom, z ktorého by vyplývalo, že výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 14. 04. 2015 bola žalovanému doručená do jeho dispozičnej sféry.

18. Odvolací súd sumarizuje, že pokiaľ žalobca nepreukázal plnenie povinnosti banky písomnou výzvou vo vzťahu k dlžníkovi, vyzvať tohto dlžníka na úhradu záväzku, tak potom je potrebné vychádzať z toho, že postúpenie pohľadávky je neplatné podľa ust. § 39 OZ a tým žalobca nemohol nadobudnúť postúpením predmetnú pohľadávku vo vzťahu k žalovanému platne, a to aj za splnenia predpokladu, že žalovaný by bol nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní zo splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Za takéhoto skutkového stavu je potom potrebné vyvodiť ten právny záver, že na strane žalobcu nebola daná aktívna vecná legitimácia na uplatnenie predmetného nároku vo vzťahu k žalovanému.

19. Z vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné a nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, a preto odvolací súd rozsudok, ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže v odvolacom konaní mu žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).